

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਸ ਦਾਇਕ
ਅਸਚਰਜ ਨਾਵਲ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਪੁਸ਼ਤਕ

G.133A

+ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ +

ਭਾ: ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ
(ਕੇਵਲ ਟਾਈਟਲ) ਪਾਪੂਲਰ ਪ੍ਰੈਸ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਛਪਿਆ

ਰਸਦਾਯਕ ਸਵਾਦਲਾ ਨਾਵਲ

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ

ਅਰਥਾਤ

ਜਗਤ ਪ੍ਰਿੰਸਿਪ ਨਾਵਲਸਿਟ ਮਿਸਟਰ "ਰੈਨਲਡਸ"
ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਵਲ "ਨੈਕਰੋ ਮੈਨੇਜਰ"
ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਪੰਜਾਬੀ ਉਲਥਾ

ਉਲਥਾ ਕਾਰ

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ "ਗੁਰਮੁਖ"

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਭਾਈ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵ ਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਭਾਈ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਪਰਬੰਧ ਨਾਲ
ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਛਪਿ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ

ਪ੍ਰਕਰਨ ਪਹਿਲਾ

ਜਾਮੁ ਦਾ ਕਿਲਾ

ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਸੰਨ ੧੫੧੦ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਇੰਗਲਿਸ਼ਤਾਨ (ਵਲੈਤ) ਹੈ ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਚੰਦ ਦੀ ਚਾਂਦਨੀ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਧਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਰਕੇ ਇਹ ਰਾਤ ਓਹਨਾਂ ਸੁਹਾਉਨੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੀ ਤਰਾਂ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ੨ ਮਾਰਚ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਜਦੋ ਗੁਲਾਬੀ ਰੁਤ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਚੰਦ ਰੂਪੀ ਚਾਨਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਕ ਨੈਹਰ ਨਿਕਲਕੇ ਓਚੇ ਪਰਬਤਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਲੇ ਦੇ ਕਿੰਗਰਿਆਂ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਟਪਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੀ ਤੈਹ ਦੇ ਉਪਰ ਇਕ ਚਿਟੀ ਚਾਦਰ ਵਿਛ ਗਈ ਹੈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਿਠੀ ਨੀਦ ਦੇ ਮਜੇ ਲੁਟ ਰਹੀ ਹੈ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਓਚੇਰੀ ਅਟਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿਚਦੀ ਚੰਦ ਦੀਆਂ ਸਾਫ ਸੁਥਰੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਵਾਰਾ ਅੰਦਰ ਦਾ ਸਭ ਚਿਤ੍ਰ ਦਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਉਸ ਅਟਾਰੀ ਵਤ ਚਿਚੇ ਮਕਾਨ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਰਵਾਜ ਮੁਜਬ ਜੰਗ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ ਕਮਰੇ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਸਫੈਦ ਤੇ ਸਿਆਹ ਪਥਰਾ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਵਸਤੂ ਬੜੀ ਜੁਗਤ ਨਾਲ ਰਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਘਟੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਲਗਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਬਟ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਚਕਰ ਨੇ ਜਾਤੇ ਇਸ ਕਿਲੇ (ਰੜ੍ਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਯਾ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਛਡਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾ ਵਸੇ ਹਨ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹਰ ਪਾਸੇ ਚੁਪ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੈਰਾਨ ਕਿਲਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸਤੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਡਰੋਣਾ ਦਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ।

ਕੀ ਉਹ ਦੋ ਸਫਨ ਜੇ ਇਸ ਵੇਲ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਸਲ ਵਿਚੋਂ ਹਨ ? ਨਹੀਂ ! ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਤਾਂ ਇਕ ਮਰਦ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਖਾਈ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਆਹ ! ਪਹਿਲਾ ਕੈਸਾ ਸੁੰਦਰ ਜਵਾਨ ਹੈ ! ਇਸਦਾ ਲੰਮਾ ਕਦ ਸੰਦਰ ਵਜਾ ਕਤਾ ਕਾਲੀਆਂ ਤੇ ਲੰਮੀਆਂ ਮੁਛਾਂ ਇਸਦਾ ਲਾਲ ਸੇਠ ਵਰਗਾ ਚੇਹਰਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਸ਼ਾਹਜਾਦਾ ਵਜ਼ਾ ਦਿਹਾ ਹੈ ਵਾਹ ਪ੍ਰਮਤਮਾ ਇਸਦੇ ਸਥਨ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਹੁਸਨ ਵਿਚ ਘਟਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਕਦਮ ਅਗੇ ਹੀ ਰਖਦੀ ਹੈ ਜਵਾਨ ਜੇਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੋਟਵਾ ਹੈ ਤਦ ਸੁੰਦਰੀ ਵੀ ਸੁੰਦਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੀ ਹੈ ਇਸਦੇ ਦੁਸਨ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਮਾਨੋ ਇਹ ਪੂਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਿਸਦੇ

ਅਦੁਤੀ ਹੁਸਨ ਨੂੰ ਅਖਰਾਂ ਦਵਾਰਾਂ ਦਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਹਾਂ ਇਸਦੇ ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਮੁਖੜੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਇਸਦਾ ਦਿਲ ਵੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਾਫ ਸੁਥਰਾ ਹੈ ਇਸਦੇ ਉਂਗਲੀ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਗੂਠੀ ਪੁਰਾਟ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਤਕ ਕਵਾਰੀ ਕੰਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੁਸਨ ਤੇ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਫਸਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕੋਰੀ ਹੈ । ਜਵਾਨ(ਬੜੇ ਅਦਬ ਤੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ)—ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕਿਤੇ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਸਰਦੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ।

ਇਸਤ੍ਰੀ—ਆਪ ਕਿਉਂ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਆਦਮੀ ਮੁਹਬਤ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਇਹ ਆਖਕੇ ਬੜੇ ਨਖਰੇ ਨਾਲ ਤਿਖੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰਕੇ ਜਵਾਨ ਵਲ ਤਕਿਆ ਜਿਸਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਭ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਕਦ ਦਿਲ ਓਸਦੀ ਭੇਟਾ ਕਰ ਚੁਕੀ ਸੀ ॥

ਜਵਾਨ—ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕਲਾਰਾ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਕਿਸੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਅਸਥਾਨ ਸੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਟਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਹੁਣ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕਬਰਸਤਾਨ ਹੈ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਥੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਡਰਤੇ ਨਹੀਂ ਗਈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਆ ਵੜੇ ਹਾਂ—

ਜਦ ਇਸ ਨੇ ਜਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਅਖਰ ਆਖੇ ਤਦ ਇਸਦਾ ਚੇਹਰਾ ਜੋ ਬੜਾ ਮਨਮੋਹਨਾ ਸੀ ਬਟਪਟ ਭਿਆਨਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੰਗਿਆੜੇ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.